

Zdravice Luboše Kaválka k uvedení do české šachové síně slávy

Šachová síň slávy to je pocta, to je vyznamenání a hned několik výročních cen dohromady. Je to obrovský hold celému životu na celý život. Proto si toho všichni cení a považují to za vznešený akt, který byl pořádně promyšlen. Letos jsem byl vyzván, abych vstoupil do české šachové síně slávy. Hned jsem věděl, že je to léčka, protože ta síň nemá ani dveře ani bránu. Je pomyslná, přímo stvořená ze staré legendy.

Před mnoha sto lety se kněžna Libuše postavila na vysokou skálu a prohlásila, že vidí město jehož sláva hvězd se dotýkati bude. Vedle ní klečel oráč a nabídl, že té slávě postaví síň. Nepostavil a na síň slávy se zapomnělo.

Ten nápad se znovu objevil v minulém století v Americe a šířil se tak rychle, že se dnes síně slávy nedají ani spočítat. Většinou se týkají různých sportů, ale je tam také síň šachová. Ta napřed poletovala po různých místech, ale v roce 2001 ji postavili vlastní budovu s velkou šachovou věží u vchodu v Miami na Floridě a hned ji nazvali světovou. Ten rok přišla řada na mě, abych do ní vstoupil a na slavnostním zahájení řekl, protože ti další oslavenci - Paul Morphy, William Steinitz, Emanuel Lasker, José Raúl Capablanca - se už dostavit nemohli a Bobbyho Fischera by okamžitě pro daňové podvody zatkli, kdyby se ukázal.

V proslovu jsem to uvedl na pravou míru, ze síně světové jsem udělal českou, přesněji pražskou. S Vilémem Steinitzem jsme byli jediní pražští rodáci a žádné jiné město tam nemělo takové bohaté zastoupení. Na Viléma jsem neprozradil, že z Prahy odešel ve dvaadvaceti, na své rodné město zanevřel a už se tam nikdy nevrátil. Vyzdvihl jsem jen, že co Čech - to muzikant, šachista a tulák.

Společně s námi se tam měl objevit Angličan Charles Henry Stanley, první šampion USA a zakladatel první americké šachové rubriky a šachového časopisu. Stanley také vymyslel, že se ve třetím tahu může černým pěšcem napadnout španělský střelec a ukázal to svému slavnějšímu příteli Morphymu, po kterém svět tento nápad pojmenoval.

Morphy mu pomáhal finančně, ale peníze dával přímo paní Stanleyové, protože by je její muž okamžitě někde propil. Mravokárci prohlásili, že opilec do síně nepatří a ať tam dají raději kuřáka. Mistru světa Laskerovi vyretušovali z fotografie doutník a já tam zbyl jediný s cigaretou. Chtěli tím naznačit, že jsem hrál šachy ve 20. století.

Místo pro světovou síň slávy v Miami zvolili poněkud nešťastně vedle zoologické zahrady, a tak turisté, kteří do síně omylem vcházeli, vyžadovali pohled na zvířata. V té české síni by tito zbloudilí milovníci zvířat nebyli zklamáni. Německý jezevec tam proklouzl hned, jak ji otevřeli, a česká síň dostala mezinárodní patinu. Světová šachová síň se mezitím přemístila z Miami do Saint Louis v americkém státě Missouri.

Pozvánka do české síně je něco navíc, co jsem nečekal a co mě příjemně překvapilo. Jsem za ní Šachovému svazu České republiky vděčný. Proč jsem byl pozván, ať vysvětlí jiní. Já - čtvrt století bytem v Praze a padesát let v zámoří – mohu nakonec dokončit svou vlastní šachovou cestu. A jsem také povděčný té naší zlaté, válečné generaci, se kterou jsem vyrůstal a všem známým, přátelům a kamarádům, kteří mně tu pouť kolem dokola ulehčili.

České síni přeji, ať přetrvá a všem ostatním hezké Vánoce a vše nejlepší v novém roce.

Luboš Kaválek